

Opinia Komitetu Regionów w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady dotyczącego szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej

(2005/C 231/12)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady dotyczącego szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej [COM(2004) 687 końcowy — 2004/0247 (CNS)];

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 28 października 2004 r. w sprawie zasięgnięcia opinii Komitetu na ten temat zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

uwzględniając decyzję swojego Przewodniczącego z dnia 20 stycznia 2005 r. o powierzeniu prac nad niniejszą opinią Komisji ds. Rozwoju Zrównoważonego;

uwzględniając swoją opinię w sprawie raportu Komisji z działań podejmowanych w celu wprowadzenia w życie art. 299 ust. 2, dotyczącego regionów peryferyjnych Unii Europejskiej (COM(2000)147 końcowy — CdR 156/2000 fin ⁽¹⁾);

uwzględniając swoją opinię w sprawie pakietu wniosków Komisji dotyczących rozporządzeń „Długookresowa perspektywa rolnictwa zrównoważonego” (COM(2003) 23 końcowy — CdR 66/2003 fin ⁽²⁾);

uwzględniając swoją opinię w sprawie komunikatu Komisji na temat wzmocnienia współpracy z regionami peryferyjnymi (COM(2004) 343 końcowy — CdR 61/2004 fin);

uwzględniając komunikat Komisji na temat wzmocnionej współpracy z regionami peryferyjnymi: bilans i perspektywy (COM (2004) 543 końcowy);

uwzględniając projekt opinii (CdR 509/2004 rev.1) przyjęty dnia 1 marca 2005 r. przez Komisję ds. Rozwoju Zrównoważonego (sprawozdawcą był **Alfred ALMONT**, mer gminy Schoelcher (FR, PPE)),

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Regiony peryferyjne w rozumieniu art. 299 ust. 2 Traktatu są objęte od 2001 r. szczególnymi działaniami wspólnotowymi w dziedzinie rolnictwa, określanymi jako „program opcji wynikających z oddalenia i wyspiarskiego charakteru” tych regionów (POSEI) i ustanowionymi decyzją Rady z 1989 r.
2. Programy te, wpisujące się w ramy wspólnotowej polityki na rzecz regionów peryferyjnych, przewidują między innymi działania mające na celu poprawę warunków produkcji i zbytu produktów rolnych pochodzących z tych regionów.
3. Pomimo znaczenia i skuteczności podejmowanych działań, trwałe ograniczenia strukturalne, w obliczu których stoją regiony peryferyjne (zwłaszcza zaś uzależnienie od niewielkiej liczby sektorów produkcyjnych, oddalenie od ośrodków zaopatrzenia i dużych rynków zbytu, wynikające z tego dodatkowe koszty oraz brak samowystarczalności żywnościowej), w pełni uzasadniają utrzymanie i wzmocnienie tych programów, w szczególności poprzez środki wsparcia dla dostaw surowców paszowych i żywnościowych oraz działania wspierające rozwój hodowli zwierząt i upraw warzyw, które stanowią fundamenty rozwoju społeczno-gospodarczego tych regionów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 16.5.2001, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2003, str. 18.

4. Jednakże w komunikacie na temat wzmocnionej współpracy z regionami peryferyjnymi z maja 2004 r. Komisja wyraziła zdanie, że „po reformie wspólnej polityki rolnej z 2003 r. utrzymuje się z jednej strony potrzeba zapewnienia stabilności środków przeznaczanych na wsparcie dla regionów peryferyjnych, z drugiej zaś potrzeba maksymalnej decentralizacji procesu decyzyjnego i uproszczenia zasad zarządzania” tymi programami.
5. Uważa się, że proponowana reforma, która ma wejść w życie przed rokiem 2007, niezależnie od harmonogramu programowania dla niektórych działań, nie będzie mieć wpływu merytorycznego na bieżący cykl programowania i nie spowoduje uszczerbku finansowego dla regionów objętych tym programem.
6. Proponując ustalenie kwot budżetowych przeznaczonych na część programów dotyczącą zaopatrzenia — na podstawie średnich z danych historycznych z lat 2001-2003, Komisja *de facto* karze regiony uprawnione do pomocy i nie uwzględniła faktu, że w 2001 r. nie weszły jeszcze w życie nowe ramy prawne; nie bierze również pod uwagę jakiegokolwiek potencjalnego wzrostu potrzeb zaopatrzeniowych, tym samym nie zapewniając elastyczności niezbędnej dla rozwoju systemu.
7. Poza działaniami dotyczącymi zarządzania, proponowana reforma zmienia również formę prawną programów, łącząc w jedno trzy rozporządzenia — nr 1452/2001, 1453/2001 i 1454/2001.
8. Należy zatem bezwzględnie zadbać o to, by proponowana przez Komisję reforma metod zarządzania instrumentem nie stanowiła uszczerbku dla podstawowych zasad i celów systemów POSEI, w szczególności zaś dla kwestii:
 - a) rekompensat z tytułu ograniczeń spowodowanych peryferyjnym położeniem,
 - b) wsparcia dla dywersyfikacji działalności gospodarczej w dziedzinie rolnictwa,
 - c) rozwoju dywersyfikowanych sektorów mających na celu rozwijanie lokalnego rynku pracy,
 - d) samowystarczalności żywnościowej.
9. W Państwach Członkowskich korzystających z tych programów samorzady lokalne i regionalne odgrywają zasadniczą rolę w terytorialnym rozwoju gospodarczym i wobec tego działania wspólnotowe w dziedzinach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia powinny być spójne z polityką rozwojową wdrażaną na szczeblu lokalnym,

na 59. sesji plenarnej w dniach 13-14 kwietnia 2005 r. (posiedzenie z dnia 14 kwietnia) przyjęła następującą opinię:

1. Stanowisko Komitetu Regionów

Komitet Regionów

1.1 **uważa**, że omawiane rozporządzenie, które konkretnie dotyczy peryferyjnych regionów Unii Europejskiej, powinno opierać się wyłącznie na art. 299 ust. 2 Traktatu jako podstawie prawnej, która pozwala na podejmowanie konkretnych działań na rzecz regionów peryferyjnych, także w ramach wspólnej polityki rolnej;

1.2 **z zadowoleniem przyjmuje** fakt, że Komisja uznaje przydatność wzmocnionego partnerstwa z samorządami regionalnymi i lokalnymi dla bardziej świadomego poszukiwania rozwiązań specyficznych problemów omawianych regionów poprzez programy wspierania rozwoju ich rolnictwa;

1.3 **podkreśla** jednak, że sposób zarządzania tymi programami nie może przesądzać o sposobie podziału konstytucyjnych uprawnień pomiędzy Państwa Członkowskie a samorzady terytorialne regionów peryferyjnych w zakresie działań interwencyjnych w sektorze rolnym;

1.4 **uważa**, że uproszczeniu metod zarządzania poprzez możliwe jak największą decentralizację, do czego dąży Komisja, musi towarzyszyć w przypadku objętych programem Państw Członkowskich i podmiotów uproszczenie procedur, w

szczególności w zakresie programowania, oceny, monitorowania, dostosowywania i kontroli programów;

1.5 **podkreśla**, że uproszczenie metod zarządzania nie może prowadzić do radykalnej reformy instrumentu i nie może mieć wpływu na kontynuację ani na cel podejmowanych działań; wobec tego należy przyznać Państwom Członkowskim jak największą elastyczność w definiowaniu oraz, ewentualnie, dostosowywaniu działań i poziomu środków pomocowych przewidzianych w tych programach;

1.6 **podkreśla** również, że przewidywana reforma nie może wpływać na poziom wsparcia finansowego koniecznego do realizacji programów; w związku z tym planowaną stabilizację budżetu uznać należy za sprzeczną z pojęciem rozwoju, które leży u podstaw tych programów;

1.7 **uważa** zatem, że wsparcie wspólnotowe na rzecz zaopatrzenia regionów peryferyjnych nie powinno zostać zmniejszone — w porównaniu z obecną sytuacją — w wyniku przyjęcia proponowanych historycznych okresów referencyjnych, lecz musi opierać się na danych z 2004 roku w przypadku francuskich departamentów zamorskich i na średniej z lat 2002, 2003 i 2004 w przypadku Madery, Azorów i Wysp Kanaryjskich oraz umożliwiać dostosowanie kwoty budżetowej do zmieniających się potrzeb, zwłaszcza biorąc pod uwagę często nierówną konkurencję ze strony państw trzecich;

1.8 **przypomina**, że kwestię pomocy wspólnotowej dla działań na rzecz rozwoju produkcji lokalnej należy rozpatrywać w dłuższym horyzoncie czasowym, tak by umożliwić kwalifikującym się jako beneficjenci sektorom bardziej przejrzystą ocenę przyszłego rozwoju sytuacji, co wymaga długookresowego zaangażowania podmiotów; w związku z tym rozpatrywane programy powinny mieć charakter wieloletni;

1.9 w związku z koniecznością uwzględnienia wielu czynników, zwłaszcza tych o charakterze gospodarczym (niestabilność rynkowa itd.) i klimatycznym (cyklony, huragany, susze itd.), które mogą mieć wpływ na realizację pewnych działań, **oczekuje**, że poziom wsparcia finansowego dla tych działań będzie mógł być ustalany w sposób jak najbardziej elastyczny, umożliwiając przesunięcia planowanych kwot budżetowych pomiędzy poszczególnymi działaniami i latami w ramach proponowanego programowania;

1.10 **domaga się**, aby — wzorem postanowień przyjętych przez Radę w ramach reformy WPR z 2003 r. — Komisja mogła zwiększać kwoty przeznaczone na „działania na rzecz produkcji lokalnej”, o których mowa w tytule III wniosku dotyczącego rozporządzenia, w celu uwzględnienia wzrostu produkcji lokalnej;

1.11 **uważa**, że ten system pomocy opracowany z myślą o promowaniu dywersyfikacji gospodarczej w rolnictwie i rozwoju działań, które zwiększą lokalne zatrudnienie, nie powinien mieć wpływu na rozwój przedsiębiorstw rolniczych, które korzystają z surowców objętych szczególnymi przepisami o zaopatrzeniu tylko na własne potrzeby i o tradycyjnych produktach eksportowych, biorąc pod uwagę niewielkie rozmiary i rynek regionów peryferyjnych, które w warunkach coraz bardziej otwartego i konkurencyjnego rynku stawiają te regiony w gorszym położeniu.

2. Zalecenia Komitetu Regionów

Zalecenie 1

Pierwsze umocowanie

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 i 299 ust. 2,	uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 i 299 ust. 2,

Uzasadnienie

Art. 299 ust. 2 stanowi właściwą podstawę prawną do ustanowienia działań proponowanych w omawianym rozporządzeniu, które dotyczy konkretnie regionów peryferyjnych. Dla regionów peryferyjnych powinien on stanowić normalną podstawę prawną, bowiem z samego włączenia go do traktatu wynika, że — nie stanowiąc w żadnym razie uszczerbku dla integralności Unii — odpowiada on ustanowionym przez nią celom spójności.

Zalecenie 2

Tytuł II

Przepisy szczególne dotyczące dostaw

Artykuł 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Dla produktów rolnych wyszczególnionych w załączniku I, o podstawowym znaczeniu dla spożycia przez ludzi, produkcji innych produktów lub wykorzystywanych jako środki produkcji rolnej w regionach peryferyjnych, ustanowiono przepisy szczególne dotyczące dostaw.	1. Dla produktów rolnych wyszczególnionych w załączniku I o podstawowym znaczeniu dla spożycia przez ludzi, produkcji innych produktów lub wykorzystywanych jako środki produkcji rolnej w regionach peryferyjnych, ustanowiono przepisy szczególne dotyczące dostaw, <u>do zdefiniowania w konkretnym programie wieloletnim, który ma być przedstawiony przez każde Państwo Członkowskie.</u>

Uzasadnienie

Komisja załącza do rozporządzenia Rady listę produktów objętych przepisami szczególnymi dotyczącymi dostaw. Poza tym proponuje, by lista ta mogła być zmieniana przy użyciu procedury komitologii. Komitet podziela przedstawiony przez Komisję cel upraszczania przepisów i proponuje zapewnienie Państwom Członkowskim większej swobody; wydaje się wskazane, aby taka lista została sporządzona dopiero po przyjęciu programów, na wniosek zainteresowanych Państw Członkowskich.

Zalecenie 3

Artykuł 4 ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy produktów przetworzonych w regionach peryferyjnych na bazie produktów, wobec których były stosowane przepisy szczególne dotyczące dostaw:</p> <p>(a) eksportowanych do krajów trzecich lub wysyłanych do reszty państw Wspólnoty w granicy limitów ilościowych odpowiadających wysyłkom tradycyjnym i tradycyjnemu wywozowi. Komisja określa te ilości te oraz kraje trzecie — odbiorców zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, w oparciu o średnią wysyłek lub eksportu w latach 1989, 1990 et 1991.</p> <p>(b) eksportowanych do krajów trzecich w ramach regionalnej wymiany handlowej z zachowaniem warunków określonych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2;</p> <p>(c) wysyłanych z Azorów na Maderę i odwrotnie.</p> <p>Dla eksportu tych produktów nie jest przyznawana żadna dopłata wywozowa.</p>	<p>2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy produktów przetworzonych w regionach peryferyjnych na bazie produktów, wobec których były stosowane przepisy szczególne dotyczące dostaw:</p> <p>(a) eksportowanych do krajów trzecich lub wysyłanych do reszty państw Wspólnoty w granicy limitów ilościowych odpowiadających wysyłkom tradycyjnym i tradycyjnemu wywozowi. Komisja określa te ilości te oraz kraje trzecie — odbiorców zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, w oparciu o średnią wysyłek lub eksportu w latach 1989, 1990 et 1991.</p> <p>(b) eksportowanych do krajów trzecich w ramach regionalnej wymiany handlowej z zachowaniem warunków określonych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2;</p> <p>(c) wysyłanych z Azorów na Maderę i odwrotnie.</p> <p>Dla eksportu tych produktów nie jest przyznawana żadna dopłata wywozowa.</p>

Uzasadnienie

To ograniczenie może być bardzo szkodliwe dla regionów peryferyjnych.

Zrównoważony rozwój społeczności wiejskich w regionach peryferyjnych zależy po części od istnienia przedsiębiorstw rolniczych, które mogą zwiększyć wartość produktów lokalnych i dostarczyć istotnych impulsów dla rozwoju nowych miejsc pracy, wspierania innowacji i wprowadzania nowych upraw i praktyk.

Mały rozmiar i rynek regionów peryferyjnych jest poważnym ograniczeniem rozwoju przedsiębiorstw rolniczych na rynku, który jest coraz bardziej otwarty i konkurencyjny.

Zalecenie 4

Artykuł 5 ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Programy dostaw są zatwierdzane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Lista produktów zamieszczona w załączniku I może być modyfikowana zgodnie z tą samą procedurą, w zależności od zmiany potrzeb regionów peryferyjnych.</p>	<p>2. Programy dostaw są zatwierdzane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Lista produktów zamieszczona w załączniku I może być modyfikowana zgodnie z tą samą procedurą, w zależności od zmiany potrzeb regionów peryferyjnych.</p>

Uzasadnienie

W celu uproszczenia instrumentu, jak sobie tego życzy Komisja, oraz w celu zapewnienia Państwom Członkowskim możliwie największej elastyczności, proponujemy, aby lista produktów kwalifikujących się była sporządzana przez każde Państwo Członkowskie na etapie programowania, na którym powinny zostać ustalone produkty, ich ilości i poziom udzielanej pomocy. Państwa Członkowskie w dalszym ciągu byłyby pytane o opinię w ramach procedury komitologii, zgodnie z którą zatwierdzane są programy dostaw.

Zalecenie 5

Artykuł 8bis

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p style="text-align: center;"><u>Cukier</u></p> <p>W okresie określonym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 cukier C określony w art. 13 tego rozporządzenia, wywieziony zgodnie z odnośnymi przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2760/81 i wprowadzony do obrotu do celów konsumpcyjnych na Maderze i Wyspach Kanaryjskich w postaci cukru białego objętego kodem CN 1701 lub na Azorach w postaci cukru surowego objętego kodem CN 1701 12 10, korzysta, zgodnie z warunkami niniejszego rozporządzenia, z systemu zwolnień z należności przywozowych w granicach przewidywanych bilansów dostaw określonych w art. 3.</p>

Uzasadnienie

Chodzi o uwzględnienie we wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady artykułu 18 rozporządzenia Komisji 20/2002 w formie zmienionej rozporządzeniem Komisji 127/2005, które przewiduje możliwość importu cukru C na Wyspy Kanaryjskie, Maderę i Azory. Biorąc pod uwagę, że wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie nowego POSEI zawiera większość kwestii, które znajdą się w przyszłym rozporządzeniu wykonawczym, należy włączyć ww. artykuł do omawianego wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie POSEI, aby zapewnić ciągłość podstaw prawnych importu cukru C przez wymienione regiony peryferyjne.

Zalecenie 6

Tytuł III

Działania na rzecz lokalnej produkcji rolnej

Artykuł 9

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Zostają ustanowione wspólnotowe programy wsparcia regionów peryferyjnych obejmujące działania szczególne na rzecz lokalnej produkcji rolnej, wynikające z zastosowania trzeciej części tytułu II Traktatu WE.</p>	<p>1. Zostają ustanowione <u>wieloletnie</u> wspólnotowe programy wsparcia regionów peryferyjnych obejmujące działania szczególne na rzecz lokalnej produkcji rolnej, wynikające z zastosowania trzeciej części tytułu II Traktatu WE.</p>

Uzasadnienie

Logika programowania zakłada kontynuację działań. W takich branżach, jak warzywnictwo czy chów zwierząt, które wymagają perspektywy długoterminowej, programy powinny być w stanie objąć cały czas trwania przyszłego okresu programowania 2007-2013.

Zalecenie 7

Artykuł 12 litera a)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Wspólnotowy program wsparcia składa się z:</p> <p>a) opisu ilościowego stanu danej produkcji rolnej, uwzględniającego wyniki dostępnych ocen ukazujących rozbieżności, braki oraz potencjalne możliwości rozwoju, uruchomione środki finansowe oraz wyniki podstawowych działań podjętych na mocy rozporządzeń Rady (EWG) 3763/91, Rady (EWG) nr 1600/92, Rady (EWG) nr 1601/92, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001 oraz (WE) nr 1454/2001;</p>	<p>Wspólnotowy program wsparcia składa się z:</p> <p>a) opisu ilościowego stanu danej produkcji rolnej, uwzględniającego wyniki dostępnych ocen ukazujących rozbieżności, braki oraz potencjalne możliwości rozwoju, uruchomione środki finansowe oraz wyniki podstawowych działań podjętych na mocy rozporządzeń Rady (EWG) 3763/91, Rady (EWG) nr 1600/92, Rady (EWG) nr 1601/92, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001 oraz (WE) nr 1454/2001;</p>

Uzasadnienie

Wymagana przez Komisję ocena nie powinna sięgać wstecz aż do 1991 r., ponieważ już w 2000 r., a więc przed przyjęciem rozporządzeń 1452/2001, 1453/2001 oraz 1454/2001, przeprowadzona została ocena programów POSEIDOM, POSEIMA i POSEICAN.

Po drugie, Komisja nie przeprowadziła oceny przewidzianej odpowiednio w art. 27 ust. 2, art. 39 ust. 2 i art. 25 ust. 2 wspomnianych rozporządzeń. Wypełnienie tego zobowiązania nie należy do Państw Członkowskich.

Wreszcie, ocena skutków działań sięgająca wstecz do 1991 r. byłaby sprzeczna z dążeniem do uproszczenia właściwym omawianemu wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia oraz utrudniałaby znacznie realizację zadań Państw Członkowskich. Dlatego też należałoby objąć oceną działań POSEI okres ich realizacji od momentu przyjęcia tych ostatnich rozporządzeń, czyli od lat 2002, 2003 i 2004.

Zalecenie 8

Artykuł 12 litera d)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
d) harmonogramu wprowadzania działań w życie oraz ogólnego indykatywnego zestawienia finansowego przedstawiającego przewidywane uruchamiane środki;	d) harmonogramu wprowadzania działań w życie oraz ogólnego indykatywnego zestawienia finansowego przedstawiającego przewidywane uruchamiane środki; <u>można rozważyć wprowadzenie elastyczności budżetowej pomiędzy poszczególnymi działaniami w ramach jednego programu przez cały czas jego realizacji;</u>

Uzasadnienie

Ze specyficznej sytuacji regionów peryferyjnych, w szczególności zaś z niewielkiego rozmiaru ich rynków i uzależnienia od niedużej liczby sektorów gospodarczych, wynika silna współzależność pomiędzy sektorami objętymi rozpatrywanym programem. W celu maksymalizacji szans tych sektorów na realizację ich celów rozwoju oraz zgodnie z postulatem uproszczenia sposobu zarządzania instrumentami, należy, dla zapewnienia zakładanej skuteczności, umożliwić jak największą elastyczność budżetową pomiędzy działaniami w ramach jednego programu przez cały okres jego trwania.

Zalecenie 9

Artykuł 19 ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. W drodze odstępstwa od art.19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, winogrona z pochodzących wprost od producenta zabronionych mieszanych szczepów winorośli (Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton, Herbermont) zebrane na Azorach i Maderze mogą zostać użyte do produkcji wina, które może być sprzedawane jedynie w tych regionach.</p> <p>Do dnia 31 grudnia 2006 r. Portugalia stopniowo zlikwiduje winnice obsadzone pochodzącymi wprost od producenta zabronionymi mieszаныmi szczepami winorośli, korzystając tam, gdzie będzie to uzasadnione, ze wsparcia przewidzianego w rozdziale III tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.</p>	<p>2. W drodze odstępstwa od art.19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, winogrona z pochodzących wprost od producenta zabronionych mieszanych szczepów winorośli (Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton, Herbermont) zebrane na Azorach i Maderze mogą zostać użyte do produkcji wina, które może być sprzedawane jedynie w tych regionach.</p> <p>Do dnia 31 grudnia 20062013 r. Portugalia stopniowo zlikwiduje winnice obsadzone pochodzącymi wprost od producenta zabronionymi mieszаныmi szczepami winorośli, korzystając tam, gdzie będzie to uzasadnione, ze wsparcia przewidzianego w rozdziale III tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.</p>

Uzasadnienie

Górski charakter regionu (88 % obszaru ma nachylenie ponad 16 %) i struktura własności gospodarstw (ich średnia wielkość — poniżej 0,4 ha, gospodarstwa rozczłonkowane na małe pola) oznaczają, że restrukturyzacja winnic jest fizycznie trudna do przeprowadzenia i kosztowna. Biorąc pod uwagę gospodarcze znaczenie uprawy winorośli w tym regionie, istotne jest, aby termin restrukturyzacji winnic, w których uprawiane są gatunki zabronione na mocy prawodawstwa wspólnotowego, został przedłużony.

Zalecenie 10

Artykuł 20 ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>4. W drodze odstępstwa od art. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 2597/97 i w granicach potrzeb lokalnej konsumpcji, zezwala się na Maderze na produkcję regenerowanego mleka UHT z mleka w proszku pochodzenia wspólnotowego, pod warunkiem, że środek ten zapewnia, że produkowane na miejscu mleko jest zbierane i znajduje rynki zbytu. Wymieniony produkt jest przeznaczony wyłącznie do lokalnej konsumpcji.</p> <p>Zasady stosowania niniejszego akapitu są ustalane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Zasady te określają w szczególności ilości produkowanego lokalnie mleka świeżego przed przerobieniem go na regenerowane mleko UHT, o którym mowa w akapicie pierwszym.</p>	<p>4. W drodze odstępstwa od art. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 2597/97 i w granicach potrzeb lokalnej konsumpcji, zezwala się na Maderze na produkcję regenerowanego mleka UHT z mleka w proszku pochodzenia wspólnotowego, pod warunkiem, że środek ten zapewnia, że produkowane na miejscu mleko jest zbierane i znajduje rynki zbytu. Wymieniony produkt jest przeznaczony wyłącznie do lokalnej konsumpcji.</p> <p>Zasady stosowania niniejszego akapitu są ustalane zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Zasady te określają w szczególności ilości produkowanego lokalnie mleka świeżego przed przerobieniem go na regenerowane mleko UHT, o którym mowa w akapicie pierwszym; <u>te ilości są obowiązkowe, jeśli nie ma gwarantowanego zbytu na produkty lokalne.</u></p>

Uzasadnienie

Poprawka ta ma na celu zapewnienie, aby produkowane w regionie mleko zawsze znajdowało rynek zbytu, oraz zagwarantowanie przemysłowi mleczarskiemu elastyczności w zarządzaniu produkcją lokalną i zmodyfikowanym (*) mlekiem w proszku.

Ustalenie minimalnej ilości mleka stworzy ograniczenia dla sektora. Np. w wypadku przemysłu mleczarskiego Madery lokalna produkcja mleka nie była wystarczająca, aby osiągnąć obecnie obowiązującą wartość procentową.

Zalecenie 11

Artykuł 24

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem działań, o których mowa w art. 16, stanowią interwencje mające na celu stabilizację rynków rolnych, w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999.</p> <p>2. Wspólnota finansuje działania przewidziane w tytułach II i III niniejszego rozporządzenia do wysokości kwoty rocznej równej:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dla FDZ: 84,7 milionów euro, — dla Azorów i Madery: 77,3 milionów euro, — dla Wysp Kanaryjskich: 127,3 milionów euro. <p>3. Kwoty przyznawane rocznie w programach określonych w tytule II nie mogą być wyższe od:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dla FDZ: od 20,7 milionów euro, — dla Azorów i Madery: od 17,7 milionów euro, — dla Wysp Kanaryjskich: od 72,7 milionów euro. 	<p>1. Działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem działań, o których mowa w art. 16, stanowią interwencje mające na celu stabilizację rynków rolnych, w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999.</p> <p>2. Wspólnota finansuje działania przewidziane w tytułach II i III niniejszego rozporządzenia do wysokości kwoty rocznej, równej obliczonej na podstawie sum przekazanych na finansowanie szczególnego systemu dostaw w okresie rozliczeniowym 2004 r. w przypadku francuskich departamentów zamorskich, na podstawie średniej z lat 2002, 2003 i 2004 w przypadku Madery, Azorów i Wysp Kanaryjskich, oraz na podstawie pułapów wydatków budżetowych na pomoc dla produkcji lokalnej.</p> <ul style="list-style-type: none"> — dla FDZ: 84,7 milionów euro, — dla Azorów i Madery: 77,3 milionów euro, — dla Wysp Kanaryjskich: 127,3 milionów euro. <p>3. Kwoty przyznawane rocznie w programach określonych w tytule II nie mogą być wyższe od:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dla FDZ: od 20,7 milionów euro, — dla Azorów i Madery: od 17,7 milionów euro, — dla Wysp Kanaryjskich: od 72,7 milionów euro.

(*) w tekście Komisji: regenerowane (przyp. tłum.)

Uzasadnienie

Opierając wyliczenie kwot budżetowych dla systemu dostaw na danych historycznych za okres referencyjny 2001-2003, Komisja nie uwzględnia progresywnego charakteru tych kwot, który dał się zauważyć w szczególności w 2004 r., ani skutków zmian w systemie w ramach reformy programów POSEI w 2001 r. Użycie średniej lepiej odzwierciedla rzeczywistość, ponieważ pozwala usunąć efekt „wyjątkowych lat lub sytuacji”. Propozycja uwzględnienia okresu 2002-2004 jest bardziej spójna niż propozycja Komisji (okres 2001-2003), gdyż bierze pod uwagę jedynie lata, w których realizowana była reforma POSEI z 2001 r. Średnia 2002-2004 lepiej odzwierciedla rzeczywistość Madery, Azorów i Wysp Kanaryjskich.

Otóż w rezultacie porozumienia z Luksemburga z dnia 30 czerwca 2003 r., które pozwoliło na nieobejmowanie regionów peryferyjnych zasadą uniezależnienia płatności bezpośrednich od produkcji (ang. *decoupling*) w dziedzinie hodowli zwierząt, za właściwe uznano wprowadzenie odrębnego programu, który ma zostać włączony w „działania na rzecz produkcji lokalnej” w ramach rozpatrywanego wniosku dotyczącego rozporządzenia. Kwota budżetu na potrzeby tego programu została ustalona na podstawie płatności z ostatniego roku stosowania wspólnej organizacji rynku w branży hodowlanej zgodnie z art. 147 rozporządzenia 1782/2003.

Tak więc właściwe jest zastosowanie tej samej metody naliczania dla szczególnych przepisów dotyczących dostaw do francuskich departamentów zamorskich i zapewnienie finansowania budżetowego opartego na danych za ostatni rok stosowania przepisów, tzn. 2004 r., w związku ze szczególnym procesem rozwoju tych wysp. Co za tym idzie, należy również odpowiednio zmodyfikować środki przewidziane w rozpatrywanym artykule.

Zalecenie 12

Artykuł 26

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich ustanowiony w art. 144 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z wyjątkiem wprowadzania w życie art. 16 niniejszego rozporządzenia, gdzie Komisję wspiera Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi ustanowiony w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.</p>	<p>1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich ustanowiony w art. 144 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z wyjątkiem wprowadzania w życie art. 16 niniejszego rozporządzenia, gdzie Komisję wspiera Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi ustanowiony w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.</p> <p><u>W dziedzinie programów fitosanitarnych przewidzianych w art. 18 Komisję wspiera stały komitet fitosanitarny ustanowiony decyzją 76/894/WE.</u></p>

Uzasadnienie

Uwzględniając zasięg programów fitosanitarnych i w trosce o spójność z procedurą komitologii, przewidywane w art. 18 programy fitosanitarne należy przedstawiać do zatwierdzenia stałemu komitetowi fitosanitarnemu, nie zaś komitetowi właściwemu do spraw płatności bezpośrednich.

Bruksela, 14 kwietnia 2005 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB